

ACC. NR. 187

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE ..... Upptecknat av: Nils Larsson
Härad: OXIE ..... Adress: V. Kärrestorp
Socken: V. KÄRRESTORP ..... Berättat av:
Uppteckningsår: 23-24 ..... Född år ..... i .....

Uppteckningen rör

Spökhistoria

1-3

Skriv endast på denna sida!

med en hammare. Därefter går han några varv runt i rummet, slår sedan dörren igen efter sig och försvinner alldeles. Gubben, som låg i rummet, blev naturligtvis förlamad av skräck. Han hade nämligen inte sett någon människa utan endast en svagt lysande lykta, men ändå hade han hört någon vandra omkring i rummet.

Så snart han hämtat sig från den första förskräckelsen, steg han upp darrande i alla lemmar och tog genast vägen till närmaste by. Framkommen till byn berättade han så, vad han under natten hade upplevat, och ingen människa vågade sig därefter på länge till det hemska stället.

En vaacker dag anlände emellertid tre glada studenter till nysnämnda by. De togo in på en bondgård, varrest de sutto länge och samspråkade med det gästfria och trevliga värdfolket vid kaffebordet. Då de till slut hörde ömtalats det spökande stället inne i skogen, ^{Orsakade} ville de ovillkorligen närmare undersöka den mystiska saken och beslöto sig för att gå dit. Dittkomna mötte dem från kvinnans sidas intet hinder. De fingo således tillbringa natten i det spökande rummet.

Här sutto de nu alla tre i spänd förväntan, säkerligen ävver litet kusliga till mods. Klockan tolv fingo de emellertid besanna, vad man berättat för dem i byn. Då de sågo spökskenet, beslöto de att följa efter detsamma, vilket de också gjorde. På detta sättet gingo de en god stund hållande varandra i händerna och nära efterföljande ljusskenet, vilket slutligen stannade och försvann. Det blev med ens kolmörkt, och de tre studenterna kommo överens att inte gå från stället, förrän dagern inträdde. Då företogo de genast en gräv-

ning just på det stället, varest ljuset försvunnit. Man hittade då kvarlevor av ett skelett, vilket låg just på det stället, som kvinnan en gång gömt sin man på. På detta sättet blev mannens hastiga försvinnande bragt i dagen, men hur det gick den elaka kvinnan, förvälar inte historien.

Den gamla gumman, som berättat denna spökhistoria för mig, påstod, att hon själv sett dylika ljussken och andra underliga saker, som hon kallade spöken. Hon var nämligen ett ♀ "söndagsbarn", och efter hennes mening skulle människor, som voro födda på en söndag, vara mera mottagliga för sådana övernaturliga ting än andra.

(Uppf. av Nils Larsson, Västra Kärrestorp, Orle h:d.)

Skåne.